

Orhan Veli Kanýk

Onaylayan Administrator
Cumartesi, 09 Haziran 2007

Â

AÃŖsam RÃ¼zgara

Orhan Veli Kanýk

Ne hoþ, ey gÃ¼zel Tanrým, ne hoþ

Maðgillerde sefer etmek!

Bir sahilden ÃŖŖzÃ¼lÃ¼p gitmek

DÃ¼þÃ¼nceler gibi babýbob.

AÃŖsam rÃ¼zgara yelkenimi;

Dolaþsam ben de deniz

Ve bir sabah vakti, kimsesiz

Bir limanda bulsam kendimi.

Bir limanda, bÃ¼yÃ¼k ve beyaza.

Mercan adalarda bir limana.

Beyaz bulutlarýn ardýndan

Gelse altýn ýþýklý bir yaz.

Doldursa iÃŖŖmi orada

Baygýn kokusu iðdelerin.

Bilmese tadýný kederin

Bu her alemde uzak ada.

Konsa rÃ¼ya dolu kÃ¼pkÃ¼mÃ¼n

Ä±iÄ±ekli dalýna serceler.

Renklerle Ä±Ä±zÄ±lse geceler,

Nar bahÄ±şelerinde geÄ±sse gÄ±n.

Her gÄ±n aheste mavnalarýn

GÄ±rsem aÄ±ýktan geÄ±þini

Ve her aksam dizilisini

Ufukta mermer adalarýn.

Ne hoþ. ey Tanrým, ne hÄ±s!

Ýller, goller, kýtalar asmak.

Ne hoþ deniz dolabmak

DÄ±þÄ±nceler gibi babýbob.

Versem kendimi bÄ±tÄ±n

Bir yelkenli olup engine;

Kansam bir an gÄ±zelliðine

Kuþlar gibi serseri Ä±mrÄ±n.

Aðacým

Orhan Veli Kanýk

Mahalleimizde

Senden baþka aðaÄ± olsaydý

Seni bu kadar sevmezdim.

Fakat eðer sen

Bizimle beraber

Kaydýrak oynamasýný bilseydin

Seni daha Ä±þok severdim.

GÄ±zel aðacým!

Sen kuruduđun zaman

Biz de inballah

Bařka mahalleye tabýnmýř oluruz.

Ah! Neydi Benim GeĀřliđim

Orhan Veli Kanýk

Nerde bĀřyle hĀřzĀřnlenmek o zaman;

ÝĀřip iĀřip ađlamak,

Uzaklara dalýp ĩarký sĀřylemek;

Hafta sekiz ben eđlentide;

BugĀřn saz,yarýn sinema,

Beđenmedin Aile BahĀřsesi;

Onu da beđenmedin,parka;

Sevdiđim dillere destan;

Sevdiđim,

Meyil verdiđin;

Ben dizinin dibinde el penĀře divan,

Samanlýk seyran.

Nerde,

Nerde,

Nerde bĀřyle hĀřzĀřnlenmek o zaman!

Altýndađ

Orhan Veli Kanýk

Biri bir koca gĀřrĀřrĀřyasýnda:

YÃ¼z lira maaplý kibar bir adam.

Evlenir, sedire tapýnýrlar.

Mektuplar gelir adreslerine:

\$en Yuva Apartmaný, bodrum kati.

Kutu gibi bir dairede otururlar.

Ne Ã§amapýra gidilir artýk, ne can silmeye;

Bulapýksa kendi bulapýklarý.

Ã§ocuklarý olur, nur topu gibi;

Elden dÃ¼pme bir araba satýn alýnýr.

Kýzýlay BahÃ§esiâ€™ne gidilir sabahlarý;

Kumda oynasýn diye kÃ¼kÃ¼k Yýlmaz,

Kibar Ã§ocuklarý gibi.

Anlatamýyorum

Orhan Veli Kanýk

Aðlasam sesimi duyar mýsýnýz,

Mýsralarýmda;

Dokunabilir misiniz,

GÃ¼z yaþlarýma, ellerinizle?

Bilmezdim þarkýlarýn bu kadar gÃ¼zel,

Kelimelerinse kifayetsiz olduðunu

Bu derde dÃ¼pmeden Ã¶nce.

Bir yer var, biliyorum;

Her þeyi sÃ¶ylemek mÃ¼mkÃ¼n;

Epeyce yaklaþmýþým, duyuyorum;

Anlatamýyorum.

Â

DALGACI MAHMUT

Â

Â Orhan Veli Kanýk

Ýpim gÃ¼cÃ¼m budur benim,
GÃ¼lkyzÃ¼nÃ¼ boyarým her sabah,
Hepiniz uykudayken.
Uyanýr bakarsýnýz ki mavi.

Deniz yýrtýlýr kimi zaman,
Bilmezsiziz kim diker;
Ben dikerim.

Dalga geÃ§erim kimi zaman da,
O da benim vazifem;
Bir bap dÃ¼bÃ¼nÃ¼rÃ¼m bapýmda,
Bir mide dÃ¼bÃ¼nÃ¼rÃ¼m midemde,
Bir ayak dÃ¼bÃ¼nÃ¼rÃ¼m ayađýmda,
Ne halteceđimi bilemem.

Â

GÃ¼cN OLUR

Â

Orhan Veli Kanýk

GÃ¼n olur, alýr bapýmý giderim,
Denizden yeni Ã§ýkmýp ađlarýn kokusunda.
Bu ada senin, bu ada benim,

Yelkovan kuplarýnyn peþi sýra.

Dã¼nyalar vardýr, dã¼bã¼nemezsiniz;

Ã¼iÃ¼sekler gã¼rã¼ltã¼yle aÃ¼sar;

Gã¼rã¼ltã¼yle Ã¼ýkar duman topraktan.

Hele martýlar, hele martýlar,

Her bir tã¼ylerinde ayrý telap!...

Gã¼n olur, babýma kadar mavi;

Gã¼n olur babýma kadar gã¼nep;

Gã¼n olur, deli gibi...

Â

Â

Apk Resmi geÃ¼þiti

Orhan Veli Kanýk

Birincisi o incecik, o dal gibi kýz,

Simdi galiba bir tã¼ccar karisi.

Ne kadar þipmanlamýþtýr kim bilir.

Ama yinede de gã¼rmeyi Ã¼ok isterim,

Kolay mi? ilk gã¼z aþrýsý.

Ýkincisi Mã¼nevver Abla, benden bã¼yã¼k

Yazýp yazýp bahã¼sesine attýðým mektuplarý

Gã¼lmekten katýlýrdý, okudukã¼þa.

Bense bugã¼nmã¼þ gibi utanýrým

O mektuplarý hatýrladýkã¼þa.

.....Ã¼ýkar

.....durduk mahallede

.....halde

.....adlarýmýz yan yana yazýlýrdý duvarlara

.....yangýn yerlerinde.

Dãrdãncãsã azgýn bir kadýn,
Aãşyk seãşik þeyler anlatýrdý bana.
Bir gãn de ãnãmde soyunuverdi
Yýllar geãsti aradan, unutamadým,
Kaãş defa rãyama girdi.

Besinciye geãsip altýncýya geldim
Onun adý da Nurãnnisa.
Ah gãzelim
Ah esmerim
Ah
Canimin iãşi Nurãnnisa.

Yedincisi Aliye, kibar bir kadýn
Ama ben pek varamadým tadýna,
Bãtãn kibar kadýnlar gibi,
Kãpe fiyatýna, kãrk fiyatýna.

Sekizincisi de o bokun soyu:
Sen elin karýbýnda namus ara,
Kendinde arandý mý, kãplere bin.
ãcestelik kendinde de
Yalanýn dãzenin bini bir para.

Ayten'di dokuzuncunun adý,
Barlarda gãbek atar
Ýþ baþýnda þunun bunun esiri,
Ama bardan ãşýktý mý,
Kiminle isterse onunla yatar.

Onuncusu akýllý Ğşýktý

Býraktý gitti beni.

Ama haksiz da deđildi hani,

Sevipmek zenginlerin harcýymýp

Ýpsizlerin harcýymýp.

Ýki gĖnĖl bir olunca

Samanlýk seyranmýp ama,

Ýki Ğşýplak da - olsa olsa -

Bir hamama yakýbýrmýp.

Ýpine bađlý bir kadýndý on birinci.

Hođ, olmasýn da ne yapsýn?

Bir zalimin yanýnda gĖndelikĞşi;

Adi Luksandra

Gece odama gelir,

Sabaha kadar kalýr.

Konyak iĞser, sarhođ olur,

Sabahý da, ipbasý yapardý þafakla....

Gelelim sonuncuya.

Ona bađlandýđým kadar

HiĞbirine bađlanmadým.

Sade kadýn deđil, insan.

Ne kibarlýk budalasy,

Ne malda, mĖlkte gĖzĖ var.

Eþit olsak, der,

HĖr olsak, der.

Ýnsanlarý sevmesini de bilir,

Yasamayý sevdiđi kadar.

Baharýn Ýlk Sabahlarý

Orhan Veli Kanýk

TÃ¼yden hafif olurum bÃ¼yle sabahlar
Karsý damda bir gÃ¼neþ parÃ¼sasý,
ÝÃ¼þimde kuþ cývýtýlarý, þarkýlar;
Baðýra Ã¼saðýra dÃ¼berim yollara;
DÃ¼ner dÃ¼ner durur basým havalarda.

Sanýrým ki gÃ¼nler hep gÃ¼zel gidecek;
Her sabah bÃ¼yle bahar;
Ne is gÃ¼Ã¼þ gelir aklýma, ne yoksulluðum.
Derim ki: 'Sýkýntýlar durdursun!'
Sairliðimle yetinir,
Avunurum.

Cýmbýzly þiir

Orhan Veli Kanýk

Ne atom bombasý
Ne Londra Konferansý
Bir elinde cýmbýz
Bir elinde ayna
Umrunda mý dÃ¼nya

Â

Â

AÃ¼SAM RÃ¼ZGARA

Orhan Veli Kanýk

Ne hoþ, ey güzel Tanrým, ne hoþ

Mavilerde sefer etmek!

Bir sahilden Åzzl gitmek

Düşünceler gibi babýbob.

Asam rüzgara yelkenimi;

Dolaþsam ben de deniz deniz

Ve bir sabah vakti, kimsesiz

Bir limanda bulsam kendimi.

Bir limanda, büyük ve beyaz...

Mercan adalarda bir liman..

Beyaz bulutlarýn ardýndan

Gelse altýn ýþýklý bir yaz.

Doldursa içimi orada

Baygýn kokusu idelerin.

Bilmese tadýný kederin

Bu her alemde uzak ada.

Konsa rüya dolu kmn

iekli dalýna serseler.

Renklerle Åzzl geceler,

Nar bahselerinde geçse gün.

Her gün aheste mavnalarýn

Grsem aýktan geiþini

Ve her akþam diziliþini

Ufukta mermer adalarýn.

Ne hoþ. ey Tanrým, ne hoþ,

Ýller, gller, kýtalar aþmak.

Ne hoþ deniz deniz dolaþmak

Düşünceler gibi babýbob.

Versem kendimi bütün bütün

Bir yelkenli olup engine;

Kansam bir an gÃ¼zelliðine
Kuplar gibi serseri Ã¶mrÃ¼n.

Â

BENÝ BU HAVALAR MAHVETTÝ

Â

Orhan Veli Kanýk

Beni bu gÃ¼zel havalar mahvetti,
BÃ¶yle havada istifa ettim
Evkaftaki memuriyetimden.
TÃ¼ne bÃ¶yle havada alýptým,
BÃ¶yle havada abýk oldum;
Eve ekmele tuz gÃ¼tmeyi
BÃ¶yle havalarda unuttum;
Piir yazma hastalýðým
Hep bÃ¶yle havalarda nÃ¼ksetti;
Beni bu gÃ¼zel havalar mahvetti.